

νοιάζομαι

νοιάζομαι κ. **γνοιάζομαι**, ρ. [<μσν. έννοιάζομαι <αρχ. έννοια + κατάλ. -άζομαι]. **1.** φροντίζω, περιποιούμαι κάποιον: «έχει να νοιαστεί γέρους γονείς». **2.** ενδιαφέρομαι για κάποιον ή για κάτι, έχω έγνοια, ανησυχώ: «απ' ό,τι καταλαβαίνω νοιάζεσαι πολύ γι' αυτή τη δουλειά || νοιάζεται πολύ για το γιο του, γιατί σπουδάζει στο εξωτερικό». **3.** στον άορ. **νοιάστηκα!**(ειρωνικά) αδιαφορώ τελείως: «δε θα σε ξανακάνω παρέα. -Νοιάστηκα!»·

- *δε νοιάζομαι*, μου είναι αδιάφορο, αδιαφορώ: «δε νοιάζομαι γι' αυτόν τον άνθρωπο». (Λαϊκό τραγούδι: κύμα πικρό στην πλώρη μου και τα πανιά σχισμένα, ούτ' αδερφός αγόρι μου **δε νοιάστηκε** για μένα)·

- *δε νοιάζομαι σταλιά*, μου είναι εντελώς αδιάφορο, αδιαφορώ τελείως: «δε νοιάζομαι σταλιά γι' αυτόν τον άνθρωπο»· βλ. και λ. σταλιά·

- *νοιάζεται μόνο για το τομάρι του*, βλ. λ. [τομάρι](#)·

- *όλοι για την κουτάλα νοιάζονται*, βλ. λ. [κουτάλα](#)·

- *τον νοιάζομαι*, ανησυχώ, ενδιαφέρομαι γι' αυτόν: «μπορεί να μη μου 'φέρθηκε καλά, αλλά εγώ τον νοιάζομαι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας